

ת"פ 8025/01 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19-01-8025 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעפני:	מדינת ישראל
המאשימה:	תביעות ירושלים
נגד:	פלוני
הנאשמים:	ע"י ב"כ עו"ד שמעון ביתון

זכור דין

כתב האישום

מעובדות כתב האישום המתווך עליה, כי הנאשם והגב' ב' (להלן - **המתלוננת**) גורושים מזה כשנתיים וחצי ולהן בן משותף בן 5.5. בתאריך הרלבנטי לכתב האישום המתלוננת גרה עם הבן אצל הוריה בירושלים. בין הנאשם למATALONNET הוסכם, כי ביום האירוע ייקח הנאשם את הבן לאירוע משפחתי. בתאריך 25.10.2018 הגיע הנאשם לבית בו מתגוררים המתלוננת והבן וביקש מאמה של המתלוננת שתלביש את הבן בבגד חם יותר שיתאים למזג האויר הקרים. בעוד האם ואחיה של המתלוננת מחפשים אחר פריט לבוש מתאים, הגיעו המתלוננת בבקשתה מביקשה שיחזר את הבן עד השעה 23:00 והנאשם בתגובה ענה, כי הוא יחליט מתי להחזיר את הבן. המתלוננת שבאה וביקשה שיחזר את הבן בשעה 23:00 ולא דקה אחריו. אז ענה הנאשם בתגובה "ואז תמצאי את האוטו שלו מסודר יופי". המתלוננת ענתה לנאשם שלא יקח את הבן כלל ונעלה את דלת הבית כשהנאשם נותר בחוץ. הנאשם החל להכות מספר פעמים בחזקה על הדלת, תוך שהוא מקלל וצורה "תפתחו את הדלת... מחפש מלוחמות אני יעיר את כל השכונה, תפתחו את הדלת למה אני ישבור אותה". אחיה של המתלוננת ביקש מהנאשם להירגע והמתלוננת פתחה את הדלת. הנאשם נכנס לבית ודחף את המתלוננת בחזקה בחזה וזו נהדףה לעבר הקיר. בגין כל אלו הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה סתם של בת זוגו, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן - **חוק העונשין**).

מהלך הדיון

הצדדים הגיעו להסדר דין, והנאשם נשלח לשירות המבחן.

תסקית

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

מהtaskir שהוגש בעניינו של הנאשם כי הנאשם כבן 30, גרווש ואב לבן צעיר. עובד כנהג מונית. מקורות חיו עולה כי סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, לא התגייס מפאת אורה חייו הדתי ונישא למתלוננת. הוא עבד בעבודות שונות עד שקיבל רישיון הנהיגה לרכב ציבורי, והוא עיסוקו העיקרי כיום. הוא מעוניין ללמידה הנדסאות חשמל ועסק בתחום. ביום נמצא במערכת זוגית חדשה, שומר על קשר קונקרטי עם גרוושתו ושניהם משתפים פעולה בעניין ולדם המשופך. הנאשם נטל אחריות למשעיו והבין כי נהג באופן נמהר. שירות המבחן חש כי הנאשם מצמצם מחומרת העבירה. כמו כן הנאשם סבר כי אינו זוקק לטיפול כלשהו. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת שתיארה את מערכת היחסים וצינה כי ביום הקשר בין הצדדים שאיפותיו לעתיד, ומצא שמתקימת ממנו רמת סיכון בינוי. בהיעדר נוכחות טיפולית, מנע שירות הנאשם ועל תפקודו שאיפותיו לעתיד, ומצא שמתקימת ממנו רמת סיכון בינוי. בהיעדר נוכחות טיפולית, מנע שירות המבחן מהמליצה, גם לא בשאלת ביטול הרשותה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

machad, המאשימה טוענת כי יש להוותיר את הרשותה על קנה ולהטיל על הנאשם מאסר מוותנה וקנס.

מאייד, הסניגור טוען כי יש לבטל את הרשותה מחשש לפגיעה ברישיון הנהיגה של הנאשם, ולהסתפק בהטלת של"ז.

קביעת מתחם העונשה - מתחם העונשה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגעليس לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות העונשה הנווגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העברות אותן עברו הנאשם פוגעות בערך המוגן של כבוד האדם שלו וביטחונו. עברות של אלימות במשפחה הן חמורות יותר מבחן פגיעתן בשל הצדדים הקרובים המעורבים בהן. בעניינו, מידת הפגיעה בערך המוגן נמוכה.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה יש לשקל את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת אלא בטיבו להתלהות יצרם ולתגובה מוגצתת ובلتוי מידתית; הנאשם אחראי בלבד ביצוע העבירה וצריך היה להימנע ממנו; הנזק שנגרם הוא בהالة שנגרמה למתלוננת, כשהנזק הפוטנציאלי גדול אף יותר.

מדיניות העונשה הנווגת- עבירה תקיפה סתם של בת זוג בנסיבות שלפניו יכולה להסתיים מבחינת עונשה גם במאסר על תנאי כתערת המאשימה.

מתחם העונשה - לפיקר, מתחם העונשה צריך לעמוד על מאסר על-תנאי ושל"ז ועד מספר חדש של מאסר.

נסיבות שאין קשרו בעבירה לפי סעיף 40*א* לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן הקשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם צער, נעדר עבר פלילי, בעל תפקוד נורטטיבי ושאייפות לעתיד. הנאשם נטל אחריות למשעיו וחסר את עדות המתלוונת. הנאשם סבור כי אינו זקוק לטיפול וגם אם איני מסכימים עמו, זו זכותו. לא א Zukuf זאת לחובתו.

אי הרשותה - בידוע, שעה שנמצא כי הנאשם ביצע את העבירות המוחסנות לו, יש להרשוינו. זה הכלל. אי-הרשותה הוא ה יצא מן הכלל. בע"פ 96/96 **כתב נ' מ"** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשותה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשותה מבחינות שיקולי העונישה לחיד ולבטים; השני, כאשר הנזק העולול להיגרם לנאים מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובולט מידתי בנסיבות העניין. רואו בהקשר זה גם את ע"פ 13/13 **阿根 נ' מ"** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. בעניינו טיב העבירה בנסיבותה מאפשר לצלוח את התנאי הראשוני, אך לא הוגג לי נזק קונקרטי, וספק אם עצם הרשותה בעבירה זו, תוביל לפגיעה בנאים. אציג את טיבו המינורי של האירוע, ואת היות הנאשם אדם נורטטיבי ומתפרק במשורי חיו השונים.

המקום במתחם - יש למקם את הנאשם בתחום המתחם.

גמר הדין

לפיכך, אני מחייב לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 14 ימים מאסר, שלא ירצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירות תקיפה או אמורים לפני בן משפחה בתחום 18 חודשים מהוים;
- ב. קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.1.2020, או 5 ימי מאסר תמורה אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-4 תשלוםמים שווים ורצופים ב-1 בכל חודש רציף ועוקב. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יعمוד הקנס לפירעון מיידי;
- ג. התchiaiot בסך 2,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה תקיפה או אמורים לפני בן משפחה בתחום 18 חודשים מהוים או יומיים ימי מאסר תמורה אם לא תיחtom. הובחר לנאים שימושות ההתחיהות היא, כי אם יעבור את העבירה בתחום התקופה שמצוינה, בית המשפט שיגזר את הדיין יהא חייב לחתט את ההתחיהות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתחום 45 ימים מהוים.

עמוד 3

